

BIÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XX. ročník

číslo 4/duben 2014

Radka
a sborová
mimořádná
služba
v dubnu

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.30	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.08	společné čtení knihy (<i>Rick Joyner – Poslední bitva</i>)
	18.00	kurs hry na ukulele pro začátečníky
	18.30	mládež
Středa	15.00	biblická pro maminky s dětmi
	16.30	mladší dorost
	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	20.00	PoMlaSG (<i>každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci</i>)
Pátek	15.30	předkřestně-konfirmační příprava
	17.00	starší dorost

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

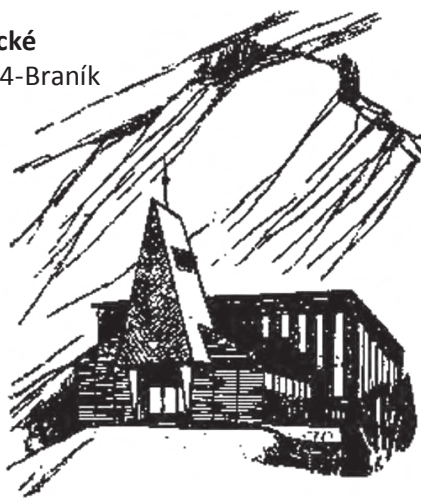
222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO

Zápis z 745. schůze staršovstva konané v pondělí 14. dubna 2014

Přítomni: Pechar, Bruncko, Drápal, Holý, Chadima, Mazný, Slabý, Zvánovcová, Žilková

Omluveni: Dus, Novotný, Plhák, Stralczyńska, Hoznauer

Host: Hana Orlíková, na čast. Proběhlo vzájemné představení staršovstva a sestry Hany Orlíkové.

Biblický úvod: J. Holý – píseň 346 *Bud' tobě sláva*, o vnímání J. Husa, modlitba.

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v květnu, tedy 12. května 2014, biblický úvod bude mít I. Plhák.

Přístavba

Je pravděpodobné, že do konce dubna se podaří získat veškerá úřední potvrzení a vyjádření, o která jsme v rámci řízení o územním rozhodnutí byli požádáni. Podle informací, které máme, by pak územní rozhodnutí mohlo být vydáno v půli června. Teprve poté můžeme žádat o stavební povolení. Jeho délka údajně bývá v případech, kdy je již vydáno územní rozhodnutí, relativně krátká.

Bohoslužby a další akce

- 27. 4. bude kázat Pavel Rejchrt
- 4. 5. po bohoslužbách Majbríl
- 11. 5. bude kázat J. A. Dus (J. Pechar ve Strmilově)
- 18. 5. ve 14.00 Nešpory
- 23. 5. pátek Noc kostelů
- 25. 5. bude kázat Petr Pazdera Payne
- 22. 6. bude kázat J. Holý

Staršovstvo děkuje všem, kdo se účastnili jarního úklidu.

Staršovstvo se věnovalo přípravě Noci kostelů, která proběhne v pátek 23. 5. 2014. Připravíme 3 desetiminutové vstupy – *Kdo jsme* (20.00), *Co děláme* (21.00), *Čemu věříme* (22.00). Dále připravíme skládací letáčky o našem kostele a sboru a budeme připraveni vést rozhovory s návštěvníky. Dále připravujeme hudební vstupy v 20.30 a 21.30.

Společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

ZE SBOROVÉHO SHROMÁŽDĚNÍ

30. BŘEZNA 2014 SE KONALO VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

- Po zvolení předsedy sbor. shromáždění, zapisovatele, verifikátorů a skrutátorů a schválení programu kurátor sboru br. A. Drápal přečetl zprávu staršovstva o životě sboru v roce 2013.
- Br. P. Novotný přečetl zprávu o hospodaření sboru v roce 2013, účetní závěrku za rok 2013 a návrh rozpočtu na rok 2014 a vše zevrubně okomentoval.
- Revizor br. J. Winkelhöfer přečetl zprávu o revizi účetnictví.
- Několik dotazů ke konkrétním položkám účetní závěrky a rozpočtu zodpověděli A. Drápal a P. Novotný.
- Br. farář J. Pechar přednesl zprávu o partnerském středisku Diakonie.

Sborové shromáždění staršovstvem předložené a na sborovém shromáždění přednesené dokumenty a návrhy jednomyslně schválilo.

VŠEOBECNÁ DISKUSE

Úvod k ní přednesl jménem staršovstva br. A. Drápal. Shrnul činnost sboru v různých oblastech:

I. Co se děje v našem sboru.

II. Správa sboru a informovanost.

III. Otevřenost a přesah – svět okolo nás. K diskusi navrhl tyto otázky:

- 1) Chybí vám nějaká sborová aktivita? Považujete nějakou za zbytečnou?
- 2) Co postrádáte ve správě sboru (činnosti staršovstva)? Co by mělo být jinak?
- 3) Co postrádáte při šíření informací ve sboru? Jak byste to udělali jinak?
- 4) Jaké další aktivity ve vztahu k okolnímu světu byste přidali?

Někteří diskutující reagovali na tyto podněty, jiní mluvili o dalších otázkách. Byla oceněna aktivita lidí, kteří pro sbor soustavně obětavě pracují (Václav Vaněček, Růžena Černá, Jana Stralczyňská, Miloš Pechar, Lenka Pecharová, učitelky a učitel v nedělní škole). Pozitivně byla vnímána rozsáhlejší zpráva o činnosti staršovstva, otištěná předem v Bráně. Kriticky se někteří členové sboru vyjádřili ke hluku před bohoslužbami v sále a v průběhu bohoslužeb v předsálí (zde by měla zasáhnout služba). Rozvinula se debata

o tom, jak přijmout nové členy sboru resp. nové návštěvníky bohoslužeb. Tito lidé by neměli cítit ze strany sboru lhostejnost, ale vstřícnost. Je žádoucí je například v rámci ohlášek přivítat, pozvat je na kávu nebo čaj po bohoslužbách, budou-li mít zájem. Příležitost k bližšímu seznámení s nimi je také na sborovém dni 1. května u Slabých nebo na sborové dovolené. Bylo navrženo organizovat více společenství jako je zmíněný sborový den, například otevřít náš kostel zájemcům ze škol ke koncertům, neziskovým organizacím, případně organizovat společné obědy po bohoslužbách. Pozvat na generální zkoušku vánoční hry seniory z Prahy 4. Dalším podnětem byl návrh na vytvoření skupinky členů sboru, která se bude pravidelně scházet a iniciovat nové aktivity. Byla vyjádřena ochota uspokojovat více potřeby střediska Diakonie, pokud se dozvíme, co je třeba. Zprostředkovat informace mohou ti členové sboru, kteří jsou v dozorčí radě Diakonie. Někteří členové sboru se tázali, jak mají postupovat, když mají nějaký nápad k činnosti sboru. Na tyto návrhy a dotazy odpověděli členové staršovstva i další členové sboru, že je možné využívat stávající instituce a mechanismy (např. ohlášky, časopis Brána, úřední hodiny faráře, diskuse v nedělní „kavárně“ a na sborové dovolené). Staršovstvo přitom, jak už několikrát deklarovalo, zůstává otevřené různým iniciativám a podnětům, pokud se najdou ochotní organizátoři, kteří aktivity a akce připraví. ■

VELIKONOCE

Velikonoční úvaha faráře Lud'ka Rejchrt z roku 2000

Přemýšleli jste někdy o tom, jak by asi vypadal náš život, kdyby takříkajíc „vychytili“ první Velikonoce? Kdyby hrobový kámen se nehnul ani o vlásek a Ukřižovaný nevstal z mrtvých?

Začnu hezky po pořádku. Především bychom neznali žádné nedělní bohoslužby. Neděle, latinsky Dominica (Den Páně), ruský vosskresenije (Vzkříšení) by ztratily svůj obsah. Nescházeli bychom se ovšem ani žádný jiný den, protože by tu nebyla Církev. Mrtvý zakladatel by jí nedokázal dávat životodárnou sílu. „Vzpomínky na Ježíše“ by sice nějaký čas lidi dojímaly, ale brzy by vybledly, zmatněly a skončily v zapomnění. Vždyť učedníci velkého Mistra

by doživořili někde v Galileji v hořkosti a zklamání. Když by Ježíš práchnivěl v hrobě, kdo by ty polekané rybáře mohl poslat do světa ke všem národům, aby kázali evangelium všemu stvoření? Také horlivý rabi Saul by tenkrát dojel do Damašku podle svého programu. Mrtvý Ježíš by ho neoslovil a neproměnil v Pavla. Tudíž by nevznikly žádné křesťanské sbory, kterým by apoštol psal své epištoly. Dvě z nich byly určeny pro sbor v Tessalonice, pozdější Soluni. Odtud, jak známo, vyšli v roce 863 na Moravu Konstantin a Metoděj. Přinesli našim pohanským předkům evangelium o živém Pánu ve staroslověnštině. Kdoví, jak by se vyvíjela celá naše kultura bez tohoto předznamenání. A jak by asi vypadaly mezilidské vztahy bez zvěsti o Boží lásce, odpuštění a smíření? Nebyl by náš svět, už tak dost krutý, neskonale horší?

Dobře víme, že historie nezná žádná „kdyby“. Je však zřejmé, že bez velikonoční zvěsti bychom neměli veliká díla křesťanského umění; obrazy Dürerovy, Cranachovy, Rembrandtovy bychom museli oželet. Neslyšeli bychom hudbu, oslavující Vzkříšeného, jak ji psal Bach a Händel, Dvořák či Martinů. A naše krajina by byla také jiná, protože by tu zcela scházely kostely, ukazující svými věžemi vzhůru. Ve známém Abuladzeho filmu „Pokání“ stará žena, bloudící nevlídným městem, se ptá: „Co je to za ulici, která nevede ke kostelu?“

Teprve světlem vzkříšení dostává život barvy, naději a smysl. Nebloudíme šedivými ulicemi světa sami, ale jdeme k dobrému cíli se svým živým Pánem, který řekl: „Já jsem s vámi po všechny dny.“ Každá neděle, den Vzkříšeného, kdy se scházíme ke slyšení Božího slova, nám to svou tichou radostností potvrzuje. ■

HLASY O JEDNÉ SMRTI

Tomáš

Po Ježíšově smrti
jsem byl úplně v koncích.

Nejraději bych byl šel
někam do pouště
a zůstal tam navěky.

Poušť odpovídala
stavu mé duše.

Neklade otázky
ani nedává odpovědi.
I když jsem jako první pochopil,

co Ježíš zamýšlí,
že totiž svou obět
„zakalkuloval“ do svého plánu,
těžce mě to zasáhlo.

Ostatní přátelé
zůstali spolu,
já už je ale nemohl
vystát.
Byly to velmi nešťastné dny.

Ale teď jsem přece jen rád,
že mě přivolali zpátky,
když se s nimi vzkříšený Ježíš
zase setkal.

A nikdo mi neměl za zlé,
že jsem nevěřil; například
že jsem se chtěl nejen podívat,
ale také se dotknout jeho ran.
Ježíš mi dovolil
pochybovat, – nepokáral mě.

Neumíte si představit,
co se pak ve mně dělo.

Najednou jsem zase věděl,
kam patřím.

Od nynějška chci sloužit Bohu
bez zbytečného ptaní...

Je to pro mě jako vysvobození.

Jako by skončila noc
a slunce znovu vyšlo
nad vrcholem hory;
to teplé světlo rozbřesku,
svěžest,
příslib
nového dne,
nového začátku.

Nemohu ani popsat,
co cítím.
To nevstal z mrtvých jen
Ježíš,
moje ztracená víra
se znovu zrodila:
žízeň po činech, radost, naděje,
všechno, všechno je tu zase zpátky!

Nejraději bych
křičel do celého světa:

**Už věříte?
Pohledte, náš Pán Ježíš žije!**

Veit Friedlant: Hlasy o jedné smrti

(ukázka z připravované knihy – překlad Lenka Kusáková)

KŘEST

V neděli 6. dubna byl pokřtěn

Pavel Andrej Štiblický

syn Jana a Anny Štiblických

Z KŘESTNÍHO KÁZÁNÍ O HŘIVNÁCH Z LUKÁŠOVA EVANGELIA 19,11–15

„Hřivny“ či „talenty“ se stávají obrazem našich různých obdarování. Toho, na co máme talent. My samozřejmě netušíme, na co bude mít talent Pavlík, ale podobenství to nijak nekonkretizuje, prostě jde o to, aby to, na co bude mít talent, nezakopal, ale rozvíjel.

... Boží vklad se nám může stát i obrazem Boží milosti a odpuštění hříchů. Všichni jsme před Bohem jako hříšníci, kteří potřebují Boží milost. Ve křtu nám byly odpuštěny hříchy a na nás je, abychom na tento úžasný Boží dar nějak odpověděli.

Odpovědí je, že tento Boží dar budeme nějak používat. Že ho nezahrabeme, nezabalíme do šátku. Že nebudeme mít z Boha hrůzu a děs, které nás ochromí, jako toho posledního služebníka. Je to milost. Je to projev toho, že nás má Pán Bůh rád. I v duchovní oblasti ale platí to, co známe z ekonomiky, totiž že peníze ztrácí hodnotu. Ta hřivna do začátku, to byl základ, který se měl rozmnožovat, protože když se nechá ladem, tak z něj časem nezbude nic. Kdo nepracuje s tím, co dostal, časem zůstane s docela prázdnýma rukama.

Ta možnost duchovního růstu tady je. To bude ležet z počátku nejvíc na Vás – na rodičích, na kmotrách – aby Pavlík poznal, jak úžasný dar od Boha dostal. Tento dar pak roste aktivním křesťanským životem. Modlitbami, čtením Bible, životem v církvi. Zároveň s duchovním růstem pak roste i duchovní autorita. To je ten obraz pěti či deseti měst, která dostanou první dva služebníci. Bůh si může takové lidi používat pro svoje dílo už v tomto světě.

Jistě, že je to výzva po každého z nás, ale v tuto chvíli to bude na Pavlíkovi nejzřetelnější. Křest je znamením Boží milosti. Něčeho, co si nemáme jak zasloužit, něčeho, co předchází všechno naše konání. Je znamením toho, že na Pavlíka Pán Bůh myslel již před stvořením světa, myslel na něj, když posílal na tento svět svého Syna a bude na něj myslet po celý Pavlíkův život...

*Pomáhals těm, kdo hmoždili se s křížem,
jak mnohý dodnes vděčně vzpomene
a sbor šel za tebou jak za pastýřem –*

*vždyť vodils jej na pastvy zelené,
I tam, kde více názorů snad bylo –
pastýřské slovo tvé nic nezvrátilo.*

Nakonec z toho vzniklo

*S těmi byls, kdo hmoždili se s křížem,
jak dodnes mnohý vděčně vzpomíná.
Sbor za tebou šel jak za pastýřem,*

*tys uměl těšit srdce znavená.
Důvěrou druhým dávals sebe v sázku,
pro všechny měls naději a lásku.*

Možná si řeknete, že ta pozměněná verze je o něčem dosti jiném než ta verze původní. Ano, trochu to tak je. Ale já nejsem básník. Volný verš, to je tak nejmíc, na co se zmožu. Když člověk není schopen najít pro určitou myšlenku adekvátní veršovanou formu, tak holt musí začít od té formy – od rýmů, kterých je mocen – a pak najít tu myšlenku. Nebyla to zrovna zkušenost, kterou bych si chtěl zopakovat. Ale měl jsem obrovskou radost, že svým kolektivním úsilím jsme bratra faráře Rejcherta opravdu potěšili. *Aleš Drápal*

MY STARŠÍ VĚKEM A ČAS

ČAS

„Jen jsme vydali Bránu – už aby se připravovala nová. To je strašné, jak ten čas letí...“, povzdechla jsem si cestou do kostela. A bratr Jindřich Běťák, jenž je chodící encyklopedie, zarecitoval: „ Tak vida, zas uběhl den a nenechal mně po sobě nic než tenhle článek na stole. Zas uplynul rok a nenechal mně po sobě nic – ale ne, počkej; den je krátký, ale přece něco děláš; rok je krátký, a přece je to kus práce. Míň žiješ, ale děláš víc. A i když to za mnoho nestojí, byla to práce, a to je ta nejstrašnější kratochvíle života. Myslíš, že utráčíš své dny; dobrá, už nebruč; snad je neutrácíš, nýbrž rozdáváš.“

„Kdo to napsal?“, ptala jsem se. „Karel Čapek. Je to v knize Na břehu dnů“.

Odpoledne jsem sáhla do knihovny a přečetla si celý fejeton. Začíná slovy: „Tak rychle uběhne čas mezi lampičkou ranní a lampičkou večerní ... Nežli se nadáš, musíš si zase zvyknout psát nový letopočet na svých dopisech... Nevím, jak to přijde, ale za mých mladších let byl den jaksi delší... snad se země otáčí spěšněji a hodiny tikají rychleji, ale my o tom ani nevíme, protože jsme večer zrovna tak unavení, jako jsme bývali kdysi. Jen tolik vím s veškerou ur-

čitostí, že den býval o mnoho delší ... a za mých klukovských let byl zrovna nekonečný ...“

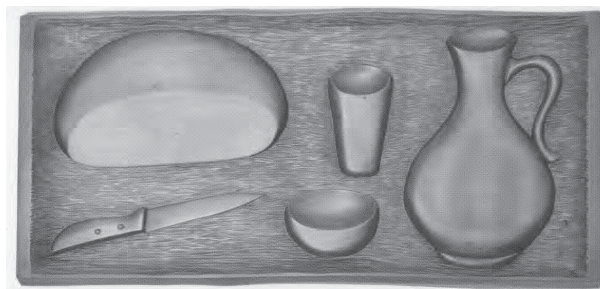
No vida, on se ten čas zrychloval i v roce 1925. Jen mám podezření, že na tom zrychlování nemá vinu rychlejší otáčení země, ale ono „Za mých **klukovských** let.“

BABINEC

A když (nebo právě protože) nám ten čas tak rychle ubíhá, musíme využít každou volnou chvilku, která nám zbývá do cílové pásky. Nechceme jen sedět v kuchyni a nyně koukat z okna. A tak musíme stihnout všechny koncerty, výstavy, vycházky ... A nesmíme zapomínat ani na své ostatní vrstevníky. Ono takové setkání babince je velice příjemná událost. V březnu jsme se sešly u Dagmar Evaldové v den jejích 86. narozenin a v dubnu u manželů Křivohlavých po jejích 89. a 83. narozeninách. Obě narozeninové oslavy byly báječné. Jako by se zastavil čas. Celou dobu jsme se smáli, zpívali, děkovali za život oslavenců. Dovedete si představit setkání dvanácti starších lidí, (jak by mladí řekli: gerontů), kteří se vůbec nebaví o chorobách, nenařikají na poměry, ani na nezvedené děti. Naopak jsme vyslechli vyprávění Rut o tom, jak v hypermarketu dumala nad vitrinou s bonbóny, kterou roličku by si asi měla koupit. Přistoupila k ní holčička, ne starší než 6 let, a povídá: „Paní, můžu vám poradit?“ „No, co bys mi doporučila?“ „Ty ovocné. Víte, já strašně ráda pomáhám.“

O tom, že i my rádi uděláme radost ostatním, svědčí naše dvaadevadesátiletá seniorka – sluníčko Marulka – která pro každou z účastnic prvního setkání připravila kytičku z jarního kvítí a na ni uháčkovala slepičku nebo kohoutka.

Od Jaro Křivohlavého jsme dostali následující záložku s obrázkem dřevorezby Václava Nepila a s citátem z knihy „O vděčnosti s Jaro Křivohlavým“.

Vděčnost
mění jídlo v hostinu,
dům v domov,
cizince v přítele.
Vděčnost
dává smysl tomu,
co jsme prožili.

M. Beattie

RČ

Dopis od manželů Křivohlavých

Vážení a milí,

přejeme Vám i vašim rodinám požehnané svátky velikonoční a dobrou míru radosti do dalších dnů.

*Marta a Jára Křivohlaví
v Praze dne 10. 4. 2014*

P. S.: Od 1. května 2014 měníme adresu. Důvod: Martičce se zhoršuje zrak (Dg. Progresivní degenerace okuly) a Jára musí být v dosahu kapaček (Dg. Myelom).

Nové bydliště: PALATA – domov pro zrakově postižené (p. 372), Na Hřebenkách 737/5, 150 00 Praha 5

Telefon: 257 311 930 nebo -931 nebo -261, linka 372

Kontakt mobilem: Marta 605 034 075, Jára 605 080 166

E-mail: j.krivohlavyy@volny.cz

<http://palata.cz>

?? BKSO ??

Ptáte se, co je to za zkratku? Někteří tušíte: ano, „*Branický komorní sbor a orchestr*“. To poslední slovo berte s rezervou – na druhé straně je určitým specifikem evangelického sboru v Praze Braníku, že už delší dobu má nejen nemálo výborných zpěváků, ale i muzikantů.

Domnívám se, že právě to bylo před 20 lety impulsem k začátku působení pěveckého tělesa, přičemž zásadní a významnou roli v tom hrál tehdejší farář br. Luděk Rejchrt.

Když jsem před dvanácti léty byla požádána o převzetí vedení (Miriam Ž. se tenkrát připravovala na druhou radostnou událost v rodině), nebylo zvykem scházet se ke zkouškám pravidelně každý týden, jak to bývá u většiny sborů. Přesto zpěváci (i hudebníci) byli schopni během pěti až sedmi zkoušek připravit kvalitní program a posloužit při bohoslužbách nebo samostatným večerem vždy v rámci velikonočních a vánočních svátků a někdy i při jiné příležitosti.

Významnou a radostnou součástí práce bylo opakování programu ve Stebně na Lounsku, kde účast na našich vystoupeních postupně vzrostla až na minimálně sedmdesát posluchačů všech věkových kategorií. Byla to bezesporu i nenásilná misie, když br. farář Rejchrt a později náš nynější farář doplňovali zpěv a hudbu vhodným a srozumitelným slovem.

Spojovacím článkem v tomto případě byl (a je) pan ředitel Jan Toman, který ve Stebně organizuje smysluplné využití tamějšího kostelíka, kde jsme byli vždy s velkým zájmem a pozorností vítáni.

Už na začátku článku zaznělo, že BKSO začal pracovat před 20 léty – a to je důvod k tomu, abychom si toto kulaté výročí připomněli.

Chceme tak učinit samostatnými hudebními nešporami v neděli 18. května 2014 ve dvě hodiny odpoledne.

Těšíme se, že si toto výročí rádi s námi připomenete.

D. Rut Nývltová

Poznámka redakce: přečetli jsme (Rytmus života 31/13):

„Stále více se ukazuje, že hudba je zdravá jak pro psychiku, tak i pro naše tělo. Minimálně sborový zpěv. Při něm zpěváci jednak harmonizují svůj hlas s hlasy ostatních členů sboru, ale navíc dochází i k mimovolné harmonizaci celého organismu. Zvláště pozitivní vliv má sborové zpívání na kardiovaskulární systém. Vědci naměřili, že pokud zpíváme v souhře s ostatními, naše srdce se uklidňuje, do plic vdechujeme více vzduchu, a tělo se tak uklidňuje a dostává do optimální kondice.“

Není známo, zda toto platí i pro společný zpěv při bohoslužbách. ■

JAN HUS – ŽIVOT A DÍLO

Nová životopisná monografie o Janu Husovi

Jan Hus je jedna z mála postav starších českých dějin, která je známá v Evropě a ve světě. I když u nás nezůstávala stranou pozornosti, vycházely specializované práce (například od Amedea Molnára, Jiřího Kejře), sborníky, knihy zahraničních badatelů, poslední českou ucelenou biografii o Husovi vydal Josef Macek v šedesátých letech. Až nyní, po půlstoletí, se objevuje nová životopisná monografie. Kniha prostě nazvaná *Jan Hus. Život a dílo* (Praha, Argo, 312 stran) těžko mohla najít povolanějšího autora než je historik František Šmahel. Bibliografie profesora Šmahela obsahuje desítky studií k dějinám husitství, včetně monumentální čtyřdílné Husitské revoluce (1993; 2. vydání 1995–1996) a zdobí jej řada prestižních mezinárodních i domácích vědeckých ocenění. Je to publikace jistě odborně přínosná (viz např. rozsáhlý poznámkový aparát), ale přístupnost autorova podání a stylu umožňuje, že ji s prospěchem mů-

žeme číst i my, kteří nejsme specialisty na středověké dějiny, teologii a kulturu.

Monografie sleduje Jana Husa od prvních let jeho života, o nichž máme jen málo dokladů, až po jeho smrt v Kostnici, od níž v příštím roce uplyne 600 let. Poslední kapitola Dva životy a dvojí žití mistra Jana Husa poutavě přibližuje Husův „druhý život“, formování jeho odkazu, spory o něj a rozličné aktualizace a interpretace jeho osobnosti. Text je doplněn barevnými obrazovými přílohami, které se vztahují k výtvarné kultuře husitské doby, a věcnými vysvětlivkami, které usnadňují porozumění odborné terminologii. Šmahelův výklad je přitažlivý tím, že klade proti sobě ověřená fakta a domněnky. Zvláště mě upoutal oddíl nazvaný Vybrané otázky studia, kde autor pojednává o hojně diskutovaných tématech vztahujících se k Husově osobnosti a jeho působení. Jak vzniklo jméno Hus? Kde se Hus narodil? Podílel se Hus na českém biblickém překladu? Je Hus autorem spisu Orthographia Bohemica a reformátorem českého pravopisu? Byl Hus originální teolog, nebo pouhý napodobovatel anglického teologa Wyclifa? Může katolická církev rehabilitovat Jana Husa? Šmahelova kniha je taková, jaká má vědecká publikace být. Je informativní, inspirující a klade otázky. Leckoho možná překvapí, že z Husova díla máme k dispozici jenom pět rukopisů prokazatelně psaných jím samým, mezi něž přitom patří i úřední záznam a Husův opis jiného textu. Naprostá většina jeho děl se dochovala v pozdějších opisech, různě spolehlivých a navzájem odlišných, často umístěných v zahraničních knihovnách. I proto z kritického vydání Husova díla dosud vyšla jen menší část, jedenáct z pětadvaceti plánovaných svazků.

Katolická církev z iniciativy Jana Pavla II v devadesátých letech minulého století zřídila komisi pro studium osobnosti Jana Husa a na lateránském symposiu 1999 k němu zaujala vstřícnější stanovisko. Papež uznal Husovu „morální odvahu“ a vyjádřil „hlubokou lítost“ nad Husovou smrtí a nad tím, jakou ránu způsobila v duši českého národa. Ve stejném duchu mluvil již kardinál Josef Beran na II. vatikánském koncilu v polovině šedesátých let. V současnosti pracuje společná komise zřízená z iniciativy České biskupské konference a Eumenické rady církví, jejímž úkolem je „objektivní pojmenování obrazu, který se o českém reformátorovi vytvořil v minulosti s těžištěm v 19. až 21. století“.

Je ovšem otázka, zda něco takového je vůbec možné. Husův odkaz nemůže nás evangelíky s katolíky asi nikdy plně sjednotit. Hus sice ještě plně uznával všech sedm svátostí a bohoslužebné rity. S přijímáním pod obojí, které v době jeho věznění v Kostnici zavedl Jakoubek ze Stříbra, souhlasil Hus na dálku s jistou zdrženlivostí. Sdílel obecně křesťanskou představu, že spása člověka spočívá v církvi jako výtvoru Boží vůle. Ale postavil se proti tomu, že by tato církev

měla být totožná se stávající institucionální církví v čele s papežem a kardinály. Pro Jana Husa byla církev společenstvím těch, kdo žili v minulosti, žijí v přítomnosti a budou žít v budoucnosti a jsou předurčení ke spáse, mystickým tělem, společenstvím svatých, jehož hlavou je Kristus. Proto se ve sporu s kostnickým koncilem odvolával ke Kristovi, což bylo pro kardinály a biskupy vyznávající římské církevní právo nepřijatelné. I když se stanoviska katolické církve od dob kostnického koncilu v mnohém posunula, tyto zásadní rozdíly stále zůstávají a nelze je jen tak překonat. Pro nás evangelíky je Jan Hus nejen kritikem dobových církevních nešvarů a mravně opravdovou osobností, která neváhá obětovat svůj život, ale také průkopníkem reformačního hnutí nebo podle Amedea Molnára první reformace.

Jiří Holý

NA STOPĚ S MLADŠÍM DOROSTEM

Možná už jste se podivovali, kam se poděl profesor Pučmibrejle. Kampak se nám ten čerchmant schoval? Neschoval. Neumřel! Řešil další velkou záhadu, a nebýt pomoci branického mladšího dorostu, možná by ji byl nikdy nevyřešil. A čemu že to byl na stopě? Truhle plné zlaťáků! (Panu profesorovi šlo samosebou o její nevyčíslitelnou historickou hodnotu, nikoli o mrzký zisk.) Hned vám to všechno vypovím.

V našem dobrodružství hrál roli jeden ostrov. Že by poklad kapitána Kida? Kdepak, jsme přece jen suchozemské krysy. Byl to ostrov Střelecký a v inkriminované truhle neměl být pirátský poklad, ale řádně (byť nechvalně) vydělané švédské koruny. Už tušíte? A když vám řeknu, že šlo o jednu z nevyřešených záhad třicetileté války? Dáte se podat? No dobrá, já vám to prozradím. Pátrali jsme po ztraceném žoldu 38. švédského dělostřeleckého pluku.

V srdci Prahy jsme nejprve museli výměnou za informace o různých pražských památkách získat kousky mapy, na které bylo zakresleno, kde najdeme mapu další, na které je zase zakresleno, kde najdeme...

Už jste se v těch všech mapách, zakresleních a hledáních úplně ztratili? Nevadí. Dorostáci ne. Odhodlaně a statečně prohledali zahradu Kinských, nenechali se sežrat Hladovou zdi, vylezli na Petřín, vyšplhali na rozhlednu (a počítali schody), prohlédli si Loretu, seběhli Radnické schody (a počítali), zkoumali domovní znamení v Nerudově ulici, vystoupali (počítajíce) po Zámeckých schodech na Hrad, prošli hradní nádvoří a zjistili, či socha a bazilika se tam nachází, sešli po Starých zámeckých schodech (a jak jinak, počítali). No, a pak už zbývalo jen vykopat na Střeleckém ostrově mapu a za hluboké tmy se vydrápat pro poklad na Branickou skálu. Ale stálo to za to! *Bětka Slabá*

BŘEZNOVÝ VÝLET

Z Třebotova do Černošic

Ani vítr, ani možnost deště neodradilo sedm statečných pod vedením Lenky Kusákové od vycházky za neznámými místy našeho okolí. Začátek cesty za poznáním byl u pseudorománského kostela sv. Martina z let 1866 až 1867. Obdivovaly jsme zrekonstruovanou tvrz asi z konce 10. století. První písemný záznam však pochází až z roku 1253. Tvrz je starší než hrad Karlštejn. Obdivovaly jsme vtipnou mapu pamětihodností okolí s možností získání razítek ze série Karlštejnské šachy. Škoda, tvrz byla zavřena, žádný razítkový poklad jsme neulovily. Po krátkém stoupání malebnou částí Třebotova jsme došly k ústavu sociálních služeb a k lesnímu židovskému hřbitovu. o jehož historii není mnoho záznamů. Hřbitov patřil Židovské náboženské obci Zbraslav a byl založen kolem roku 1795. Dnes je v dezolátním stavu. Jedna část se nachází v lese, mladší na louce. Při troše fantazie je možno objevit zbořeně obvodové zdi. A také zbytky náhrobků barokního a klasicistního typu, většinou poražených, s nápisy nejen hebrejskými, ale i německými a českými. Poslední pohřeb se uskutečnil v sedmdesátých letech 20. století. Ve středu jižní zdi jsou patrné zbytky márnice.

Potom již byl před výletnicemi přechod chráněnou přírodní krajinou Kulová hora a prudký sestup do Černošic – přímo do cukrárny.

Milada Borovská

Poznánka redakce: Byla to již 71. vycházka v rámci pravidelných branických výletů každou třetí neděli v měsíci – (počítáno od 15. 1. 2006)

JARNÍ A LETNÍ AKCE

- 16.–18. 5. **Víkendovka voda** (Kryštof Rybáček)
23.–25. 5. **Víkendovka vodička** (Tomáš Bedrník)
30. 5.–1. 6. **Předputáček** (Rút Buršíková)
nutný pro účast na letních horách, ale určený i pro ostatní
27. 6.–4. 7. **Vodička na Ploučnici** – vodácký putovní tábor pro rodiny s dětmi (Tomáš Bedrník)
2. 7.–12. 7. **Kwisa** – vodácký putovní tábor pro mládež 13–17 let (Kryštof Rybáček)
26. 7.–9. 8. **Pecka** – tábor pro starší děti (10–15 let) (David Slabý)
www.taborpecka.org
27. 7.–9. 8. **Plichtice** – tábor pro menší děti (6–10 let) (Lukáš Drápal)
<http://branicky-tabor.evangnet.cz>
19. 8.–30. 8. **Albánie** – horské putování pro mládež starší 15 let (Rút Buršíková)
16. 8. – 23. 8. **Sborová dovolená** (pro všechny věkové kategorie)

Zbylé akce lze nalézt na: <http://branik.ymca.cz>. A ještě pár podrobností k některým shora uvedeným akcím:

16.–18. KVĚTEN 2014 – VÍKENDOVÝ TRÉNINK NA VODĚ

- Místo: česká řeka
- Dva dny a dva večery, kdy se naučíš manévrovat loď, sjedeš minimálně 20 říčních km, ochutnáš PORIDGE dělaný na ohni, zaspíváš si, poznáš fajn kamarády a zjistíš, co ti chce říct komár.
- Cena: 650 Kč (možnost slevy)
- Věk: 13–17 let (výjimky po domluvě)
- Vedoucí: Kryštof Rybáček, rybacek.krystof@centrum.cz, 739 377 862
- Poznámka: Akce je povinná pro účastníky letní vody Kwisa 2014! Spíme ve stanech, vaříme na ohni a máme rádi nové tváře v našich řadách – čím více nás bude, tím větší bude legrace.

2.–12. 7. 2014 – KWISA 2014

- Místo: Jizerské hory, řeka Kwisa – Polsko
- Půjdeme po rozsáhlých pláních Jizerských hor, dobudeme nejednu epickou vyhlídku a cílem nám bude Jezioro Leśniáńskie s 15 miliardami litrů

vody, které se zaslouží o naši maximální relaxaci! Po příjemném koupání vyrazíme na další putování, tentokrát po vodě. Polská řeka není zdaleka tak frekventovaná jako její české sestřenice, a tak bude řetěz našich lodí prorážet vlny jako si kolona velbloudů razí cestu dunami pouště. Místo písku a samoty vás však čekají táborové hry, večery u ohně, vodní srazy (mejdany na řece i s občerstvením a časem k socializaci), milí vedoucí a kamarádi! Pojeď a přidej svůj hlas k večernímu zpěvu s kytarou, pomoz na cestě vpřed svým pádlem! Zažij léto s YMCA Braník!

- Cena: cca 3.000 Kč, bude upřesněno (možnost slevy po domluvě)
- Věk: 13–17 let (výjimky po domluvě)
- Počet účastníků: 20, vedoucí Kryštof Rybáček
- Poznámka: Povinná účast na tréninkovém víkendu v termínu 16.–18. 5. 2014!

1. květen v Černíkách u Slabých

Pozvánka na tradiční setkání 1. května,
tentokrát u Michala a Magdy Slabých v Černíkách

PROGRAM

9.00 Káva, buchty, koláče...

10.00–12.00 Orientační běh (procházka) ☺ pro všechny generace

13.00 Oběd

14.00 Duchovní program

15.00 Výtvarná dílnička

17.00 Táborák s kytarou a písničkami

18.00 až do rána bílého Grilování (přineste si, prosím, vlastní klobásky, buřty nebo marshmallows)

- Spání ve vlastních spacácích v domě nebo pod širákem
- Po celý den: dětské pískoviště, ping-pong, badminton, pétanque, půjčovna deskových her
- Kontakt: Michal a Magda Slabých, Krajní 813, Zvole – Černíky
- Doprava: *Na kole* – odjezd z Braníka od kostela v 8.30. Kontakt – Lukáš Drápal * *Vlakem* – Sraz je na Nádraží Braník v 8.35. Kontakt – Jakub Drápal * *Autobusem* – autobus 333 odjíždí z Kačerova v 9:36 * *Autem* – 49°55′18.0″N 14°25′37.1″E. Parkování zajištěno.

OBSAH 4/2014

Vítejte	2
Pravidelný sborový program	
O čem jednalo staršovstvo	3
Zápis z 745. schůze staršovstva z pondělí 14. 4. 2014	
Velikonoční úvaha br. faráře Luďka Rejchrt z roku 2000	5
Hlasy o jedné smrti	6
ukázka z připravované knihy Veita Friedlanta	
V dubnu byli pokřtěni...	8
Jak vznikla báseň pro bratra faráře Luďka Rejchrt (dokončení)	9
My staří věkem a čas	10
Dopis od manželů Křivohlavých	12
?? BKSO ??	12
Copak se asi pod touto zkratkou skrývá?	
Jan Hus – život a dílo	13
Nová životopisná monografie o Janu Husovi	
Na stopě s mladším dorostem	15
Profesor Pučmibrejle opět na scéně	
Březnový výlet – z Třebotova do Černošic	16
Jarní a letní akce	17
1. květen v Černíkách u Slabých	18
Obsah a tiráž	19

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XX. ročník, číslo 4/duben 2014

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz

Na obálce: Klášter Želiv (foto Vlasta Urbánková)

Všichni jste srdečně zváni na další ročník představení autorské hudební tvorby,

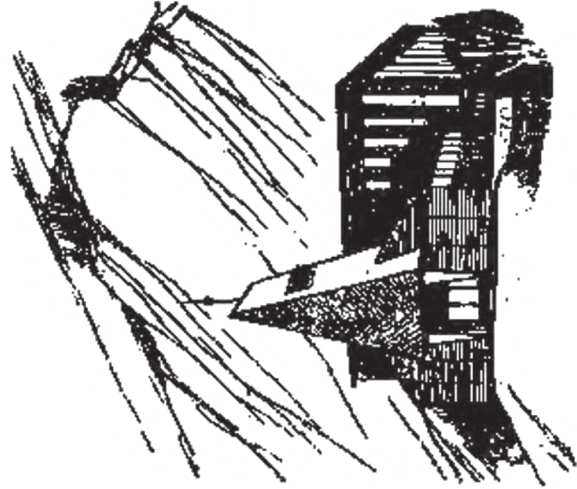
tentokrát pod jménem

mAJBRÍL

v neděli 4. května

hned po bohoslužbách, tedy cca

od 11.00 hodin

Jde o příležitost předvést jakékoliv hudební dílo, ve kterém se projeví vaše autorská či osobitě interpretační invence.